

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divus Stanislaus Kostka S.I.

Callenberg, Caspar

Neuhusii, 1716

Iconismus 38.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69536](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69536)

Qui maculas cernit, speculum dum consulit; ille
 Has sibi, non speculo dicat inesse suo.

ICONISMUS 38.

*Repræsentat Stanislaum inter varia severa pœ-
 nitentia instrumenta, operâq;. Epigraphæ: NEC
 MODVS VLLVS ERAT. Ovidius l. 6. fastorum.
 NB. Adolentul⁹ ejus Sanctitatis & innocentia nul-
 lum faciebat finem integerrima illa membra, &
 obsequentissimum animo corpusculum afflictiandi.
 Sacch. in vita.*

Epigram. de Stanislao.

Cur carnem sic odit? amat tot verbera quorsum?

*Verus Amor nullum novit habere modum. **

Vindicibus corpus conscindit Kostka flagellis;

Quid mirum? Kostkæ corpus, asellus erat.

Castigat quod amat: sanat per vulnera carnem;

Hunc ægrum (credas) hæc medicina juvat.

** Propertius l. 2. el. 2.*

2. De eodem se flagellis piâ crudelitate
 acriter diverberante.

Sanguinis à Kostka cur hæc fit missio? febrit.

Crede mihi, juvenem febris Amoris habet.

3.

Duris Kostka flagris dum candida terga flagellat;

Quàm bene Virgineæ tum rubuere nives!

4.

Exarat

Exarat impressis tergum sibi Sarmata sulcis:
 Mirus Arator hic est; mirus & hic ager est.
 Non tamen hic sterili defudat arator in agro:
Aeterna hinc plenâ *Gloria* messe venit.

§.

Qui sibi non aliis bellum tam duriter infert,
 Irrequietus homo est ille; quietus homo est.

Ad Stanislaum.

Siste quid innocuos sic tyro repercutis artus?

Sanguineo frustra rore madere cupis.

Floscule formoso Veris pubescis in ævo:

Non solet è laceris floribus ire cruor.

Qui liquor è rupto stillat tibi Pusio tergo;

Si cruor est, certè candicat ille cruor.

Quo rosa, quo Viola, quo candida Lilia stillant,

Illo, non alio sanguine, Kostka, rubes.

Quæ sugenda dabat nuper tibi lilia nutrix,

In liquidas necdum sunt ea versa rosas.

Dent alii roseum pro Christo, Kostka, cruorem,

Nil, nisi pro Christo, lac dare Kostka potest.

Ad eundem.

Purior es (si lacte potest quid purius esse)

Puriores puro lactee lacte puer,

Et tamen incussis laniatus membra flagellis,

Immiti nimium te pietate necas?

His nisi suppliciis bone tyro pepercere ultro,

Non dabitur longos vita fruenda dies,

Si tibi sint odio, quæ sic corpuscula, vexas;
 Crebrius ut ferias; mitius illa feri.

Parergon morale.

Quid tu sævitiâ dolci? dulcedine sævâ,
 Dilanias duris mollia membra flagris?
 Cede flagella illis, queis bullit pectore Cypris,
 Illos elcito sanguine flagra notent.
 Hæc Venerem pigmenta decent; formosior esset,
 Si foret hoc minio sæpius usa Venus.

Parergon alterum.

Et reus est, & Amor puer est, & corpore nudus,
 Verbera, quæ pateris, debuit ille pati;
 Scilicet infontem non hæc laniena puellum,
 Hæc Veneris puerum sed laniena decet.

CILICIUM STANISLAI.

Kostkiades *hirto* stringit sibi corpus *amictu*:
 Hæc quoque *Mundanis cætib⁹ arma* quadrant,
Virginitas ut tuta suo servetur ab hoste,
 Adstringi *Zona nobiliore* nequit.

Parergon morale ad Juventutem.

Dum *defensivo* stat contra Tartara bello
 Kostkius, hirsuto tegmine corpus obit.
 Excipit invalidos, hoc tegmine, Kostkius ictus:
 Tutus & hoc scuto multa trophæa tulit. (ros;
 Quisquis es ô juvenis! similes tibi spondeo lau-
 Par *lorica* tuum, si modò, pectus obit.

Pa-

Parergon morale ad Virilem ætatem.
 Præfert horrentem setis, velut histrice, vestem,
 Uncâq; cum tortis cingula Kostka flagris :
 His armis *Orcum* juvenis, *Cœlumq;* subegit,
 Et *Lauros* multo victor ab hoste tulit.
 Hæc licet arma sciam *juvenilibus* apta *lacertis*;
 Sunt tamen & *magnis*, nec minùs apta, *viris*.
 Ite *Viri*, & vestros hæc arma decenter in usus
 Vertite: quid pigras nectitis usque moras ?
 Credideram *teneros* nimio plus esse *puellos* :
Ingenium video *mollius* esse *Viris*.

ICONISMUS 39.

Stanislaus Mense decimo tyrocinii in fatali leto
 positus, mortemq; ardentissimè suspirans. Epi-
 graphæ: OPTATA VENIAT, SICVT MERCENARII,
 DIES. *Jobi* 14. 6.

Stanislaus terrena nauseans.
 Ite procul *vani bullata crepundia mundi*,
Quæ velut unda fluunt, quæ velut aura volant.
 Ite procul *vani bullata crepundia mundi* :
 Non me *bullæ* iuvat; *Sidera bella* iuvant.

2.
 Ite *caducarum simulacra fugacia rerum* :
 In *Vitium* præceptis *vita, solúmque vale.*
Vincula Libertas, Constantia lapsus in orbe est;
 Perditur in *Vita Vita, Vigore Vigor.*

Libera